

[Pia Kjærsgaard]

bentlig til at ændre det makværk, der dengang blev lavet af partierne uden om Fremskridtspartiet.

Jeg skal i den anledning stærkt anbefale, at Folketingets medlemmer læser, hvad Fremskridtspartiet skrev i bemærkningerne til vores lovforslag om ændring af den nugældende udlændingelov, nemlig lovforslag nr. L 188 fremsat den 26. februar 1985. Vi advarede imod klagegangen, der gjorde det illusorisk at blive udvist i for stor udstrækning på grund af den lange behandlingstid, og først nu i 1991 ser det altså ud til, at ministeren er kommet til samme konklusion. Men justitsministerens langsommelighed skal ikke ligge ham til last i denne sag, hvis blot det ender med, at der ændres på disse forhold. Fremskridtspartiet medvirker gerne til enhver stramning, og vores stemmer vil være 100 pct. sikre for regeringen ved et fornuftigt forslag.

Justitsministeren har stillet nogle forslag til ændring af den nugældende udlændingelov i redegørelsen – men ikke konkrete lovforslag – som han ønsker drøftet, og det vil vi så gøre, men der er mange andre ting, Fremskridtspartiet ønsker medtaget i denne diskussion.

Et af justitsministerens forslag til drøftelse er forslaget om en kvoteordning for udlændinge, der skulle kunne bosætte sig i Danmark. Ved at bremse gevaldigt op for familiesammenføringer, der er et af de mange problemer, den nugældende lov har ført med sig, ja, så skulle faktisk noget af det problem begrænses.

Dog må jeg sige, at Fremskridtspartiet ikke umiddelbart kan støtte forslaget, medmindre det bliver fastslået – og det afhænger jo, kan jeg forstå af debatten i dag, nærmest af Socialdemokratiet – om man vil stoppe for spontanflygtninge eller man vil fortsætte. Hvis det hele blot skal sættes i vejret, siger Fremskridtspartiet naturligvis nej.

Omvendt må man jo også konstatere, at der stadig væk kan komme mange udlændinge til landet – alt efter, hvem der er i regering og har et flertal, og efter, hvordan situationen uden for vores grænser ser ud. Det ville betyde, at partierne herinde skulle til at føre politik efter, hvordan vejret er, og det synes vi faktisk i Fremskridtspartiet er ret uhyggeligt.

Der kan selvfølgelig laves en fast kvote af lejrflygtninge og ikke andet efter Fremskridtspartiets mening.

Børneægteskaber skal naturligvis ikke accepteres i Danmark, hvilket Fremskridtspartiet bestemt heller ikke har gjort. Ingen skal være i tvivl om, at vi på det kraftigste anbefaler at få den slags standset.

Endvidere vil Fremskridtspartiet stærkt anbefale, at man i den kommende lovændring afskaffer den regel, at fremmede, der har fået asyl, automatisk kan blive her, og at de har ret til at få stemmeret, når de har været her i 3 år. Sådan er forholdene jo fortsat i Danmark, og vi synes egentlig, at det er ret urimeligt, at tingene har udviklet sig på denne måde.

Det virker grotesk, at vi har en sådan ordning i vores lovgivning, eftersom det at få asyl er et spørgsmål om at være midlertidigt et eller andet sted, indtil faren er drevet over, hvorefter man naturligvis skal vende tilbage til sit oprindelsesland. Og jeg forstår altså ikke de politikere, der har betænkeligheder, jeg fatter det simpelt hen ikke. For mig at se burde det være en helt naturlig ting, at man vendte hjem efter endt ophold i et andet land, når der ikke længere var fare i ens eget fædreland.

Tilsvarende skal opholdet i Danmark kunne klassificeres, således at der også tages hensyn til, om der kan forventes en kortere asyltid eller der i den fremmedes hjemland er så meget uro, at en længere asylperiode kan forventes. Alle de goder som danskundervisning, lejligheder, børnepenge, bistandsgoder, boligstøtte, familiesammenføring og lignende skal så ikke tildeles.

Alt for mange af dem, der er kommet til Danmark, er jo kommet hertil på en sådan måde, at ganske almindelige mennesker virkelig sætter spørgsmålstegn ved, om de er ægte flygtninge eller de er det, som i folkemunde er blevet et ganske almindeligt ord, altså bekvemmelighedsflygtninge, nogle, som er taget herop af social nød, nogle, der vil have uddannelse, og nogle, der vil have en bedre bolig. Jeg synes, det er uacceptabelt. Ikke et eneste anstændigt menneske, absolut ikke, og slet ikke i Fremskridtspartiet, vil modsætte sig, at vi tager imod vores andel af de ulykkelige mennesker, som virkelig er ægte flygtninge, slet, slet ikke, men vi vil advare – og det har vi jo gjort i ganske mange år – imod det misbrug, som har fundet sted.

Så kunne vi også godt tænke os at ændre udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, så man kan